

Mesaj de Ziua Mondială a Teatrului 2018 - **America**

Sabina Berman

Mexic

Traducere în limba română – Pagina 2

Biografie – Pagina 4

Română (traducere după originalul în spaniolă)

Mesaj de Ziua Mondială a Teatrului 2018 – America

Sabina Berman, Mexic

scriitoare, jurnalistă

Ne putem imagina.

Tribul vânează păsări aruncând spre cer pietre mici, când un mamut gigantic intră brusc în scenă și RAGE – în același timp, o ființă umană micuță RAGE asemenea mamutului. Apoi, toată lumea fuge...

Acest răget de mamut emis de o ființă umană femeie – aș vrea să-mi imaginez că e femeie – este începutul a ceea ce face din noi specia care suntem azi. Specia capabilă să imite ceea ce nu suntem. Specia capabilă să-l reprezinte pe Celălalt.

Să facem un salt peste zece, o sută sau o mie de ani. Tribul a învățat să imite alte ființe și, în adâncul peșterii, la lumina licărindă a focului, reprezintă ceea ce a vânat în acea dimineață: patru bărbați sunt mamutul, trei femei sunt râul, bărbații și femeile sunt păsări, copaci, nori. Astfel, tribul surprinde trecutul prin darul teatrului. Încă și mai uimitor: astfel tribul inventează viitoruri posibile, încearcă posibile forme de a învinge mamutul, dușmanul tribului.

Răgetele, fluierăturile, murmurele – onomatopeele sunt teatrul nostru cel dintâi – vor deveni limbaj verbal. Limbajul vorbit va deveni limbaj scris. Pe o altă cale, teatrul va deveni ritual, apoi cinema. Dar în toate aceste forme și în sămânța fiecărei forme ce va să vină, va continua să existe teatrul. Forma de reprezentare cea mai simplă. Forma vie de reprezentare. Teatrul, cu cât mai simplu, cu atât mai intim, ne conectează la capacitatea umană cea mai uimitoare, aceea de a-l reprezenta pe Celălalt.

Azi, în toate teatrele din lume sărbătorim această glorioasă capacitate umană de a face teatru. De a reprezenta și, astfel, de a ne captura trecutul pentru a-l înțelege, sau de a inventa posibile viitoruri, care să-i aducă tribului mai multă libertate și mai multă fericire.

Vorbesc, desigur, despre operele de teatru care contează cu adevărat și care depășesc nivelul de divertisment. Aceste opere de teatru care contează azi își propun același lucru precum cele mai vechi: să învingă inamicii contemporani ai fericirii tribului, grație capacității de reprezentare.

Care sunt mamuții care trebuie învinși azi prin teatrul tribului?

După mine, mamutul cel mai mare dintre toți este alienarea inimilor oamenilor. Pierderea capacității noastre de a simți alături de Celălalt: de a simți compasiune. Și capacitatea noastră de a simți alături de Celălalt ne-uman: Natura.

Ce paradox! Azi, pe ultima treaptă a Umanismului – epoca numită Antropocen – era în care omul este forța naturală care a schimbat și schimbă cel mai mult planeta – misiunea teatrului este exact opusul a ceea ce a strâns împreună tribul atunci când teatrul se juca în adâncul peșterii: azi trebuie să ne salvăm legătura cu lumea naturală.

Mai mult decât literatura, mai mult decât cinemaul, teatrul – care cere prezența unor ființe umane în fața altor ființe umane – este potrivit de minune să îndeplinească sarcina de a ne salva de la transformarea noastră în algoritmi. În pure abstracțiuni.

Să dăm la parte din teatru orice e superflu. Să-l dezgolin. Pentru că teatrul, cu cât e mai simplu, cu atât e mai în stare să ne amintească singurul lucru de necontestat: că suntem atâta vreme cât suntem în timp, că suntem atâta vreme cât suntem carne și oase și inimi care ne bat în piept. Suntem aici și acum, doar atât.

Trăiască teatrul! Cea mai veche artă. Arta de a fi în prezent. Arta cea mai uimitoare. Trăiască teatrul!

Traducerea: Ligia Soare

Biografie – Sabina Berman, Mexic

Română (traducere după originalul în engleză)

Sabina Berman s-a născut în Mexico City și este scriitoare și jurnalistă. Considerată dramaturgul mexican contemporan cu cel mai mare succes din punct de vedere al criticilor, dar și comercial, Berman este unul dintre cei mai prolifici scriitori de limbă spaniolă în viață.

Înainte de nașterea sa, părinții au fugit din calea persecuției la care erau supuși evreii în Polonia natală și au căutat refugiu în Mexic. Sabina, împreună cu cei doi frați și sora sa, au crescut perfect conștienți de tensiunile pe care conflictul le exercitase asupra soartei familiei, ceea ce scriitoarea încă mai consideră un factor decisiv în viața sa.

În calitate de scriitoare, tratează mai ales teme legate de diversitate și ostacolele acesteia. Stilul său tinde spre umor și necesitatea de a depăși limitele limbajului. Este laureată de patru ori a Premiului Național de Dramaturgie din Mexic (Premio Nacional de Dramaturgia Juan Ruiz Alarcón) și de două ori a Premiului Național al Jurnalistului (Premio Nacional de Periodismo). Piesele sale au fost jucate pe scene din Canada, America de Nord, America Latină și Europa. Romanul său *La mujer que buceó en el corazón del mundo* („Eu / Femeia care a plonjat în inima lumii”) a fost tradus în 11 limbi și publicat în peste 33 de țări, printre care Spania, Franța, Statele Unite, Marea Britanie și Israel.

În prezent lucrează în film și televiziune.